

II.

Vóór de bestaande tekst van artikel 7a wordt het cijfer 1 geplaatst. Aan het artikel wordt een tweede lid toegevoegd, luidende:

„2. Een ieder is verplicht de hem ingevolge het eerste lid gegeven aanwijzingen op te volgen.”

III.

In het tweede lid van artikel 8 wordt in plaats van „de van hem verlangde inlichtingen, opgaven, mededelingen of inzage te verstreken” gelezen: „de van hem verlangde inzage te geven, alsmede de van hem verlangde inlichtingen, opgaven en mededelingen volledig en naar waarheid te verstrekken.”

IV.

Artikel 15 wordt gelezen:

„1. Opzettelijk handelen in strijd met een bij of krachtens dit besluit gesteld voorschrift of opgelegde verplichting is een misdrijf.

2. Het aan schuld te wijten handelen in strijd met een bij krachtens dit besluit gesteld voorschrift of opgelegde verplichting een overtreding.”

V.

A. Artikel 16, tweede lid, wordt gelezen:

„2. Opzettelijke schending van de bij het eerste lid opgelegde verplichting tot geheimhouding is een misdrijf.”

B. Artikel 16, derde lid, wordt gelezen:

„3. Eveneens is een misdrijf de aan schuld te wijten schending van de bij het eerste lid opgelegde verplichting.”

C. Artikel 16, vierde lid, vervalt.

VI.

De artikelen 18—21 vervallen.

Artikel 73l.

In het Destructiebesluit 1942 worden de volgende wijzigingen aan gebracht:

I.

In artikel 2 wordt na het eerste lid een nieuw lid ingevoegd luidend als volgt:

„(1a) Het is verboden vee, vlees of vleeswaren, als bedoeld in het eerste lid, aan destructie te onttrekken.”

II.

De artikelen 10, derde en vierde lid, 15—18 en 20—27 vervallen.”

LIV. Artikel 74 wordt gelezen als volgt:

„Artikel 74.

In de wet van 18 December 1947 (*Staatsblad* no. H 430) worden de volgende wijzigingen aangebracht:

I.

De laatste volzin van artikel 5 wordt als volgt gelezen:

„Evenwel geniet het plaatsvervangende lid van een gerechtshof, dat als lid van een economische kamer werkzaam is, daarvoor een bezoldiging ten bedrage van de helft van de jaarwedde van een raadsheer in dat hof en geniet het plaatsvervangende lid ener arrondissements-rechtbank, dat, zonder lid ener andere arrondissements-rechtbank te zijn, zij zijn college als kinderrechtter of als lid van een economische kamer werkzaam is, daarvoor een bezoldiging, ten bedrage van de helft van de jaarwedde van een rechter in zijn college.”

II.

In artikel 8 worden na het woord „kinderrechtter” ingevoegd de woorden: „of als lid van een economische kamer”.

LV. Aan het slot van het ontwerp vervalt het woord „te” na „Gegeven”.

LVI. De artikelen van het gewijzigde ontwerp en hun onderdelen worden doorlopend genummerd, en in de tekst der artikelen worden de verwijzingen in overeenstemming gebracht met de aangebrachte wijzigingen.

603 7

GEWIJZIGD ONTWERP VAN WET

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is, het Besluit berechting economische delicten te vervangen door een wet, die de doeltreffendheid bevordert van de opsporing, vervolging en berechting van handelingen, welke schadelijk zijn voor het economische leven, en die in het bijzonder daarin meer eenheid brengt:

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

TITEL I.

Van de economische delicten.

Artikel 1.

Economische delicten zijn:

1°. overtredingen van voorschriften, gesteld bij of krachtens:

- a. de Landbouw-Crisiswet 1933;
- b. de Bodemproductiewet 1939;
- c. de Distributiewet 1939;
- d. de Prijsopdrivings- en hamsterwet 1939;
- e. het Voedselvoorzieningsbesluit;
- f. het Organisatiebesluit Voedselvoorziening 1941;
- g. het Koninklijk besluit van 7 Mei 1945 (*Staatsblad* No. F 67), houdende voorzieningen betreffende de wederopbouw van het grondgebied van het Rijk in Europa;
- h. het Besluit registratie van vreemd papiergeld;
- i. het Besluit inlevering vijandelijk vreemd papiergeld;
- j. het Deviezenbesluit 1945;

2°. overtredingen van voorschriften, gesteld bij of krachtens:

- a. de artikelen 6, 6a, 7, 18, eerste lid, sub a en k, 19, 20, eerste lid, 21, eerste lid, 27, 28, 34, 35, 37, 38 en 39 van de Vleeskeuringswet (*Staatsblad* 1919, No. 524);
- b. de artikelen 1, 5, 8 van de Landbouwwitvoerwet 1929, de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 November 1930 (*Staatsblad* No. 441), zoals deze laatstelijk is gewijzigd, artikel 2 van de wet van 19 December 1930 (*Staatsblad* No. 482), zoals deze laatstelijk is gewijzigd, artikel 2 van de wet van 31 December 1931 (*Staatsblad* No. 575) en artikel 2 van de wet van 15 December 1932 (*Staatsblad* No. 608), zoals deze laatstelijk is gewijzigd;
- c. artikel 1 van de wet van 31 Mei 1929 (*Staatsblad* No. 276), zoals deze laatstelijk is gewijzigd;
- d. de Winkelsluitingswet 1930 (*Staatsblad* No. 460), zoals deze laatstelijk is gewijzigd, het Winkelsluitingsbesluit 1941 (*Nederlandse Staatscourant* No. 176), zoals dit laatstelijk is gewijzigd, en het Koninklijk besluit van 10 October 1945 (*Staatsblad* No. F 227), houdende bepalingen inzake de sluiting en de verplichte openstelling van winkels;
- e. de artikelen 6, eerste lid, 14, 16 en 27 van de Warenwet (*Staatsblad* 1935, No. 793);
- f. de Landbouwwitvoerwet 1938;
- g. de artikelen 2, 4, 5 en 10 van het Melkstandaardisatiebesluit 1940;

- h. de artikelen 9, 74, 75 en 76 van het Pachtbesluit;
 i. artikel 2, leden 1a, 2 en 5, van het Destructiebesluit 1942;
 j. de artikelen 4—8, 13, 17, 18, 20 en 27 van het Buitengewoon Besluit Arbeidsverhoudingen 1945;
 k. de artikelen 2 en 4 van de Wet Bestrijdingsmiddelen en Meststoffen 1947;
- 3°. overtredingen van voorschriften, gesteld bij of krachtens:
- a. de wet van 3 Augustus 1914 (*Staatsblad* No. 344), zoals deze laatstelijk is gewijzigd;
 b. de wet van 31 December 1915 (*Staatsblad* No. 533), zoals deze laatstelijk is gewijzigd;
 c. de artikelen 1, eerste en zesde lid, 10, eerste lid, en 11b van de Vestigingswet Kleinbedrijf 1937;
 d. de artikelen 3, 5 en 6b van het Besluit Algemeen Vestigingsverbod Kleinbedrijf 1941;
 e. het Bedrijfsvergunningbesluit 1941;
 f. het Kartelbesluit;
 g. het Besluit Regeling In- en Uitvoer 1944;
 h. het Machtigingsbesluit geldzuivering;
- voor zover de feiten in die voorschriften als misdrijf of overtreding zijn gekenmerkt;
- 4°. de delicten, genoemd in de artikelen 26, 33 en 34;
- 5°. overtredingen van andere voorschriften, nader als zodanig bij de wet aangewezen.

Artikel 2.

1. De economische delicten, bedoeld in artikel 1, onder 1°, zijn misdrijven, voor zover zij opzettelijk zijn begaan — met uitzondering van overtreding van voorschriften, gesteld krachtens artikel 15, tweede lid, van de Distributiewet 1939 —: voor zover deze economische delicten geen misdrijven zijn, zijn zij overtredingen.

2. De economische delicten, bedoeld in artikel 1, onder 2°, zijn overtredingen, met uitzondering van overtreding van het voorschrift, gesteld bij artikel 27 van de Warenwet (*Staatsblad* 1935, No. 793), en van het voorschrift, gesteld bij artikel 27 van het Buitengewoon Besluit Arbeidsverhoudingen 1945, welke feiten misdrijven zijn.

3. De economische delicten, bedoeld in artikel 1, onder 3°, zijn misdrijven of overtredingen, al naar gelang zij in de desbetreffende voorschriften als misdrijf dan wel als overtreding zijn gekenmerkt.

4. De economische delicten, bedoeld in artikel 1, onder 4°, zijn misdrijven.

5. De economische delicten, bedoeld in artikel 1, onder 5°, voor zover hun omschrijving opzet insluit, zijn misdrijven; sluit hun omschrijving geen opzet in, dan zijn zij overtredingen, een en ander voor zover de wet niet anders bepaalt.

Artikel 3.

Deelneming aan een binnen het Rijk in Europa gepleegd economisch delict is strafbaar ook indien de deelnemer zich buiten het Rijk aan het feit heeft schuldig gemaakt.

Artikel 4.

Waar in deze wet van economisch delict in het algemeen of van enig economisch delict in het bijzonder wordt gesproken, wordt medeplichtigheid aan en poging tot zodanig delict daaronder begrepen, voor zover niet uit enige bepaling het tegendeel volgt.

TITEL II.

Van de straffen en maatregelen.

Artikel 5.

Tenzij bij de wet anders is bepaald, kunnen ter zake van economische delicten geen andere voorzieningen met de strekking van straf of tuchtmaatregel worden getroffen dan de straffen en maatregelen, overeenkomstig deze wet op te leggen.

Artikel 6.

1. Hij, die een economisch delict begaat, wordt gestraft:

1°. in geval van misdrijf

hetzij met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren en geldboete van ten hoogste honderd duizend gulden of — indien

de waarde der zaken, waarmede of met betrekking tot welke het economisch delict is begaan, of die geheel of gedeeltelijk door middel van het economisch delict zijn verkregen, hoger is dan vijf en twintig duizend gulden — van ten hoogste het viervoud dezer waarde,

hetzij met één van deze straffen;

2°. in geval van overtreding

hetzij met hechtenis van ten hoogste een jaar en geldboete van ten hoogste vijftig duizend gulden of — indien de waarde der zaken, waarmede of met betrekking tot welke het economisch delict is begaan, of die geheel of gedeeltelijk door middel van het economisch delict zijn verkregen, hoger is dan twaalf duizend vijfhonderd gulden — van ten hoogste het viervoud dezer waarde,

hetzij met één van deze straffen.

2. Bovendien kunnen de bijkomende straffen, vermeld in artikel 7, eerste lid, en de maatregelen, vermeld in artikel 8, worden opgelegd, onverminderd de oplegging, in de daarvoor in aanmerking komende gevallen, van de maatregelen, elders in wettelijke bepalingen voorzien.

3. In afwijking van het bepaalde in het eerste en het tweede lid wordt hij, die een voorschrift, gesteld krachtens artikel 15, tweede lid, van de Distributiewet 1939, overtreedt, gestraft met hechtenis van ten hoogste twee maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

Artikel 7.

1. De bijkomende straffen zijn:

a. ontzetting van de rechten, genoemd in artikel 28 van het Wetboek van Strafrecht,

voor een tijd, de duur der vrijheidsstraf ten minste zes maanden en ten hoogste zes jaren te boven gaande, of, in geval van veroordeling tot geldboete als enige hoofdstraf, voor een tijd van ten minste zes maanden en ten hoogste zes jaren;

b. plaatsing in een rijkswerkinrichting;

c. gehele of gedeeltelijke stillegging van de onderneming van de veroordeelde, waarin het economische delict is begaan, voor een tijd van ten hoogste twee jaren;

d. verbeurdverklaring van roerende lichamelijke en onlichamelijke zaken, waarmede of met betrekking tot welke het economische delict is begaan, of die geheel of gedeeltelijk door middel van het economische delict zijn verkregen, alsmede van de voor die zaken in de plaats tredende tegenwaarde, ongeacht of deze zaken of tegenwaarde de veroordeelde toebehoren;

e. verbeurdverklaring van roerende lichamelijke en onlichamelijke zaken, behorende tot de onderneming van de veroordeelde, waarin het economische delict is begaan, alsmede de voor die zaken in de plaats tredende tegenwaarde, ongeacht of deze zaken of tegenwaarde de veroordeelde toebehoren, doch slechts voor zover zij soortgelijk zijn aan die, welke krachtens het onder d bepaalde voor verbeurdverklaring in aanmerking komen;

f. gehele of gedeeltelijke ontzetting van bepaalde rechten of gehele of gedeeltelijke ontzegging van bepaalde voordelen, welke rechten of voordelen de veroordeelde in verband met zijn onderneming van overheidswege zijn of zouden kunnen worden toegekend, voor een tijd van ten hoogste twee jaren;

g. openbaarmaking van de rechterlijke uitspraak.

2. Verbeurdverklaring van zaken, welke de veroordeelde niet toebehoren, wordt niet uitgesproken, voorzover de rechten van derden te goeder trouw aangetast zouden worden.

3. Bij verbeurdverklaring van zaken kan de rechter bevelen, dat de opbrengst geheel of ten dele aan de veroordeelde zal worden uitgekeerd.

4. Het bevel, bedoeld in artikel 14a van het Wetboek van Strafrecht, kan ook afzonderlijk worden gegeven ten aanzien van één of meer der bijkomende straffen, vermeld in het eerste lid onder a, c en f.

Artikel 8.

Maatregelen zijn:

a. onderbewindstelling van de onderneming van de veroordeelde, waarin het economische delict is begaan, in geval van misdrijf

voor een tijd van ten hoogste drie jaren en in geval van overtreding voor een tijd van ten hoogste twee jaren;

- b. het opleggen van de verplichting tot storting van een waarborgsom in geval van misdrijf voor een bedrag van ten hoogste honderd duizend gulden en voor een tijd van ten hoogste drie jaren, in geval van overtreding voor een bedrag van ten hoogste vijftig duizend gulden en voor een tijd van ten hoogste twee jaren;
- c. het opleggen van de verplichting tot voldoening van een geldbedrag ter ontneming van het geschatte voordeel uit het strafbare feit of uit soortgelijke strafbare feiten, waaromtrent voldoende aanwijzingen bestaan, dat zij door de veroordeelde zijn begaan;
- d. het opleggen van de verplichting tot verrichting van hetgeen wederrechtelijk is nagelaten, tenietdoening van hetgeen wederrechtelijk is verricht en verrichting van praestaties tot het goedmaken van de gevolgen van een en ander, alles op kosten van de veroordeelde, voor zover de rechter niet anders bepaalt.

Artikel 9.

1. De maatregelen, vermeld in artikel 8, worden tezamen met straffen opgelegd, behalve in het geval van toepassing van artikel 37, eerste lid, van het Wetboek van Strafrecht.

2. In geval van toepassing van artikel 37 van het Wetboek van Strafrecht, zomede in het geval, bedoeld in artikel 37a, tweede lid, van dat wetboek, kan de tijd, voor welke de maatregel van onderbewindstelling is opgelegd, bij rechterlijk bevel telkens met een jaar worden verlengd.

Artikel 10.

1. Bij de uitspraak, waarbij een bijkomende straf of een maatregel, als vermeld in artikel 8, wordt opgelegd, worden, voor zoveel nodig, alle bijzonderheden en gevolgen naar behoefte geregeld, daaronder begrepen bij onderbewindstelling de benoeming van een of meer bewindvoerders. Bij oplegging van een bijkomende straf als vermeld in artikel 7, eerste lid, onder c, kan bovendien worden bevolen, dat de veroordeelde

hem van overheidswege ten behoeve van zijn onderneming verstrekte bescheiden inlevert;

in zijn onderneming aanwezige voorraden onder toezicht verkoopt; en zijn medewerking verleent bij inventarisatie van die voorraden.

2. De rechter, die de bijkomende straf of de maatregel heeft opgelegd, kan na ontvangst van een vordering van het openbaar ministerie of op verzoek van de verdachte bij latere beslissing alsnog een regeling geven als vorenbedoeld, dan wel in de reeds gegeven regeling wijziging brengen of terzake een aanvullende regeling geven. De behandeling van de zaak vindt plaats met gesloten deuren; de uitspraak geschiedt in het openbaar. De beslissing is met redenen omkleed; zij is niet aan enig rechtsmiddel onderworpen.

3. Wij behouden Ons voor, nadere voorschriften te geven ter uitvoering van dit artikel.

Artikel 11.

1. Voor zover de rechter niet anders bepaalt, heeft een bewindvoerder, krachtens het voorgaande artikel of artikel 29 benoemd, dezelfde rechten en verplichtingen als de bewindvoerder, bedoeld in artikel 519 van het Burgerlijk Wetboek, en kan zonder zijn machtiging geen ander persoon enige daad van beheer in de onderneming verrichten.

2. De beschikking tot onderbewindstelling wordt door de griffier van het gerecht in feitelijke aanleg, dat de beschikking heeft gegeven, openbaar gemaakt in de *Nederlandse Staatscourant* en in één of meer door de rechter aan te wijzen nieuwsbladen. Artikel 16 van de Handelsregisterwet (*Staatsblad* 1918, No. 493) vindt ten aanzien van de bewindvoerder overeenkomstige toepassing.

Artikel 12.

De rechter bepaalt in zijn uitspraak, dat de waarborgsom geheel of gedeeltelijk aan de Staat vervalt bij gebreke van nakoming van de algemene voorwaarde, dat de verdachte geen economisch delict zal begaan, of van bijzondere door de rechter te stellen voorwaarden. De artikelen 14b, tweede en derde lid, 14c, derde lid, en 14d—14f van het Wetboek van Strafrecht vinden overeenkomstige toepassing.

Artikel 13.

1. Het recht tot uitvoering van verbeurdverklaring vervalt niet door de dood van de veroordeelde.

2. De in artikel 8, onder a en b, vermelde maatregelen vervallen door de dood van de veroordeelde.

Artikel 14.

1. De betaling van het geldelijk bedrag, waarop bij verbeurdverklaring de niet in beslag genomen zaken zijn geschat, geschiedt overeenkomstig de voorschriften betreffende de vrijwillige voldoening van de geldboete. Bij niet-betaling zijn de voorschriften betreffende de tenuitvoerlegging van de veroordeling tot geldboete van overeenkomstige toepassing.

2. Hetzelfde geschiedt met betrekking tot de waarborgsom, het geldbedrag, bedoeld in artikel 8, onder c, en de kosten, andere dan die van openbaarmaking van de rechterlijke uitspraak, met dien verstande, dat geen vervangende vrijheidsstraf wordt toegepast.

Artikel 15.

1. Indien een economisch delict wordt begaan door of vanwege een rechtspersoon, een vennootschap, enige andere vereniging van personen of een doelvermogen,

wordt de strafvervolging ingesteld en worden de straffen en maatregelen uitgesproken

hetzij tegen die rechtspersoon, die vennootschap, die vereniging of dat doelvermogen,

hetzij tegen hen die tot het feit opdracht hebben gegeven of die feitelijk leiding hebben gehad bij het verboden handelen of nalaten, hetzij tegen beiden.

2. Een economisch delict wordt onder meer begaan door of vanwege een rechtspersoon, een vennootschap, een vereniging van personen of een doelvermogen, indien het begaan wordt door personen, die hetzij uit hoofde van een dienstbetrekking hetzij uit anderen hoofde handelen in de sfeer van de rechtspersoon, de vennootschap, de vereniging of het doelvermogen, ongeacht of deze personen ieder afzonderlijk het economische delict hebben begaan dan wel bij hen gezamenlijk de elementen van dat delict aanwezig zijn.

3. Indien een strafvervolging wordt ingesteld tegen een rechtspersoon, een vennootschap, een vereniging van personen of een doelvermogen, wordt deze tijdens de vervolging vertegenwoordigd door de bestuurder en, indien er meer bestuurders zijn, door één dezer. De vertegenwoordiger kan bij gemachtigde verschijnen. Het gerecht kan de persoonlijke verschijning van een bepaalde bestuurder bevelen; het kan alsdan zijn medebrenging gelasten.

4. Indien een strafvervolging wordt ingesteld tegen een rechtspersoon, een vennootschap, een vereniging van personen of een doelvermogen, vindt artikel 538, onder 2°, van het Wetboek van Strafvordering overeenkomstige toepassing.

Artikel 16.

1. Indien aannemelijk is dat iemand die, alvorens in zijn zaak een onherroepelijke uitspraak is gedaan, is overleden, zich heeft schuldig gemaakt aan een economisch delict, kan de rechter bij beschikking op de vordering van het openbaar ministerie:

a. de verbeurdverklaring van reeds in beslag genomen zaken uitspreken; artikel 10 vindt overeenkomstige toepassing;

b. ten laste van de boedel van de overledene de in artikel 8, onder c en d, vermelde maatregelen opleggen.

2. De beschikking wordt door de griffier openbaar gemaakt in de *Nederlandse Staatscourant* en in een of meer door de rechter aan te wijzen nieuwsbladen, terwijl bovendien een afschrift van de beschikking aan het sterfhuis wordt betekend.

3. Elke belanghebbende kan binnen drie maanden na de in het vorige lid bedoelde openbaarmaking of betekening een bezwaarschrift ter griffie indienen.

4. De officier van justitie wordt gehoord; de belanghebbende wordt gehoord, althans behoorlijk opgeroepen.

5. De rechter geeft een met redenen omklede beslissing; deze is niet aan enig rechtsmiddel onderworpen.

6. Het in het eerste lid, in de aanhef en onder a, bepaalde geldt mede, indien aannemelijk is, dat een onbekende zich schuldig heeft gemaakt aan een economisch delict. De beschikking wordt door de griffier openbaar gemaakt in de *Nederlandse Staatscourant* en in één of meer door de rechter aan te wijzen nieuwsbladen.

TITEL III.

Van de opsporing.

Artikel 17.

1. Met de opsporing van de economische delicten zijn belast, behalve de bij of krachtens artikel 141 van het Wetboek van Strafvordering aangewezen ambtenaren:

- 1°. de ambtenaren van de rijks- en gemeentepolitie en de ambtenaren der invoerrechten en accijnzen;
 - 2°. de door Onze Minister van Justitie, in overleg met Onze andere Ministers, wie het aangaat, bij in de *Nederlandse Staatscourant* bekend gemaakte beschikking, aangewezen ambtenaren.
2. Alle met de opsporing van economische delicten belaste ambtenaren zijn tevens belast met de opsporing van de economische delicten, genoemd in de artikelen 26, 33 en 34.
3. De beëdiging der opsporingsambtenaren geschiedt overeenkomstig nader door Ons te stellen regelen, voor zover daarin niet bereids is voorzien.

Artikel 18.

1. De opsporingsambtenaren zijn te allen tijde bevoegd om in beslag te nemen zomede ter inbeslagneming de uitlevering te vorderen van alle zaken, welke tot ontdekking van de waarheid kunnen dienen of welker verbeurdverklaring, vernietiging of onbruikbaarmaking kan worden bevolen.

2. De zaken, bedoeld in artikel 7, eerste lid, onder *e*, kunnen slechts worden in beslag genomen met machtiging van de officier van justitie.

3. De inbeslagneming geschiedt:

- a.* voor zoveel betreft roerende onlichamelijke zaken, welke in een register worden ingeschreven, door afgifte dan wel aangetekende toezending van een schriftelijke verklaring van inbeslagneming aan de rechthebbende en overschrijving of aantekening van een afschrift van deze verklaring in die registers;
- b.* voor zoveel betreft vorderingen en niet onder *a* vallende roerende onlichamelijke zaken, door afgifte dan wel aangetekende toezending van een schriftelijke verklaring van inbeslagneming aan de rechthebbende en, indien de rechten tegen bepaalde personen kunnen worden uitgeoefend, mede aan die personen.

4. Indien het beslag is opgeheven, draagt het openbaar ministerie zorg, dat zo spoedig mogelijk een schriftelijke verklaring van de opheffing wordt opgesteld en daarmee wordt gehandeld overeenkomstig hetgeen in het derde lid met betrekking tot de schriftelijke verklaring van inbeslagneming is voorgeschreven.

5. Ten aanzien van de wijze en de gevolgen van de inbeslagneming kunnen door Onze Minister van Justitie na overleg met Onze andere Ministers, wie het aangaat, nadere voorschriften worden gegeven.

Artikel 19.

1. De opsporingsambtenaren kunnen te allen tijde inzage vorderen van alle bescheiden, waarvan naar hun redelijk oordeel inzage voor de vervulling van hun taak nodig is.

2. Personen, die uit hoofde van hun stand, beroep of ambt tot geheimhouding verplicht zijn, kunnen de inzage weigeren van bescheiden of gedeelten daarvan, tot welke hun plicht tot geheimhouding zich uitstrekt.

Artikel 20.

1. De opsporingsambtenaren hebben, behoudens het bepaalde in artikel 123 van het Wetboek van Strafvordering, te allen tijde toegang tot alle plaatsen, waarvan naar hun redelijk oordeel de betreding voor de vervulling van hun taak nodig is. Zo nodig verschaffen zij zich de toegang met behulp van de sterke arm.

2. In woningen treden zij tegen de wil van de bewoner niet binnen dan ter opsporing van een economisch delict en vergezeld van een commissaris van politie of van de burgemeester der gemeente of voorzien van een algemene of bijzondere schriftelijke last van de procureur-generaal bij het gerechtshof of van de officier van justitie, dan wel voorzien van een bijzondere schriftelijke last van een zijner hulpofficieren.

3. Van dit binnentreden wordt binnen tweemaal vierentwintig uur proces-verbaal opgemaakt, hetwelk wordt ingezonden bij de officier van justitie. Daarin wordt mede van het tijdstip van het binnentreden en van het beoogde doel melding gemaakt. De bovenbedoelde ambtenaren zijn bevoegd zich van bepaalde door hen aan te wijzen personen te doen vergezellen. In dat geval wordt hiervan in het proces-verbaal melding gemaakt.

Artikel 21.

1. De opsporingsambtenaren zijn bevoegd in het belang van de opsporing monsters te nemen van die goederen, welke:

- a.* in het openbaar of op een voor het publiek toegankelijke plaats zijn uitgesteld;
- b.* aanwezig zijn op plaatsen, waar opsporingsambtenaren krachtens deze wet toegang hebben;

c. worden uitgevent, vervoerd of ten vervoer, invoer, uitvoer of doorvoer aangeboden;

d. worden afgeleverd.

2. De houder der goederen is alsdan verplicht de van hem gevorderde medewerking overeenkomstig de aanwijzingen van die ambtenaren en onder hun toezicht te verlenen en, indien gevorderd, de nodige hulpmiddelen en bijstand kosteloos te verstrekken.

3. Wordt aan een der in het voorgaande lid vermelde verplichtingen niet voldaan, dan kunnen de ambtenaren op kosten en risico van de houder in het nodige voorzien.

Artikel 22.

1. De opsporingsambtenaren zijn bevoegd in het belang van de opsporing te vorderen, dat de verpakking van goederen worde geopend, indien en voor zover dit voor het onderzoek van die goederen noodzakelijk is.

2. Artikel 21, tweede en derde lid, vindt toepassing.

Artikel 23.

1. De opsporingsambtenaren kunnen vorderen, dat bestuurders van vervoermiddelen deze doen stilhouden en contrôle toestaan op de naleving van de voorschriften, bedoeld in artikel 1. Zij kunnen, indien de belangen der contrôle naar hun redelijk oordeel zulks vorderen, ten koste van ongelijk deze vervoermiddelen naar een nabij gelegen plaats overbrengen, lossen of doen lossen, dan wel afladen of doen afladen. Zij kunnen vorderen, dat de bestuurders overeenkomstig hun aanwijzingen terzake medewerking verlenen.

2. Een vordering om stil te houden, contrôle toe te staan en daarbij medewerking te verlenen kan ook worden gericht tot personen, die goederen vervoeren.

3. De opsporingambtenaren treffen de maatregelen, welke naar hun redelijk oordeel noodzakelijk zijn, ten einde de nakoming van een vordering, als in dit artikel genoemd, te verzekeren.

Artikel 24.

1. Onze Minister van Justitie en — na overleg met deze — elk Onzer andere Ministers, wie het aangaat, zijn bevoegd regelen te stellen omtrent de wijze, waarop de vorderingen tot stilhouden en doen stilhouden, omschreven in het vorige artikel, worden gedaan.

2. Onze Minister van Justitie en elk Onzer andere Ministers, wie het aangaat, zijn bevoegd te bepalen, dat ter verzekering van de richtige opsporing van economische delicten op openbare land- en waterwegen versperringen worden aangebracht.

Artikel 25.

Ten aanzien van de opsporing van economische delicten gelden overigens de bepalingen van het Wetboek van Strafvordering, voor zover daarvan niet in de bepalingen van de artikelen 17—24 van deze wet, in de artikelen 20—26 van de Warenwet, in artikel 7 van de wet van 19 December 1930 (*Staatsblad* No. 482), zoals deze laatstelijk is gewijzigd, en in artikel 22 van de Landbouwuitleverwet 1938 is afgeweken.

Artikel 26.

Het opzettelijk niet voldoen aan een vordering, krachtens enig voorschrift van deze wet gedaan door een opsporingsambtenaar, is een economisch delict.

Artikel 27.

De officier van justitie is bevoegd tot het verrichten van de in artikel 151, onder 2°, van het Wetboek van Strafvordering omschreven handelingen in alle gevallen, waarin verdenking van enig economisch delict bestaat.

TITEL IV.

Van voorlopige maatregelen.

Artikel 28.

1. Indien tegen de verdachte ernstige bezwaren zijn gerezen en tevens de belangen, welke door het vermoedelijk overtreden voorschrift worden beschermd, een onmiddellijk ingrijpen vereisen, is de officier van justitie in alle zaken, economische delicten betreffende, met uitzondering van die, bedoeld in artikel 6, derde lid, bevoegd, zolang de behandeling ter terechtzitting nog niet is aangevangen, de verdachte als voorlopige maatregel te bevelen:

- a.* zich te onthouden van bepaalde handelingen;
- b.* zorg te dragen, dat in het bevel aangeduide voorwerpen, welke vatbaar zijn voor inbeslagneming, opgeslagen en bewaard worden ter plaatse, in het bevel aangegeven.

2. Op de vorengenoemde bevelen is artikel 10, eerste lid, van overeenkomstige toepassing.

3. De vorengenoemde bevelen gelden voor onbepaalde tijd. Zij blijven van kracht, totdat de rechterlijke eindspraak in de zaak, waarin zij zijn gegeven, onherroepelijk is geworden. Zij kunnen tussentijds door de officier van justitie worden gewijzigd of ingetrokken of door het gerecht, waarvoor de zaak wordt vervolgd, worden gewijzigd of opgeheven. Het gerecht kan dit doen ambtshalve, op de voordracht van de rechter-commissaris, met het gerechtelijk vooronderzoek belast, of op het verzoek van de verdachte; deze wordt steeds gehoord, althans behoorlijk opgeroepen, tenzij:

1°. het gerecht reeds aanstonds tot wijziging overeenkomstig het verzoek van de verdachte dan wel tot opheffing besluit;

2°. nog geen twee maanden zijn verstreken sedert op een vorig verzoek van de verdachte van gelijke strekking is beslist.

Het gerecht beslist op een verzoek van de verdachte binnen vijf dagen, nadat het ter griffie is ingediend.

Artikel 29.

1. Indien tegen de verdachte ernstige bezwaren zijn gerezen en tevens de belangen, welke door het vermoedelijk overtreden voorschrift worden beschermd, een onmiddellijk ingrijpen vereisen, kan het gerecht in alle zaken, economische delicten betreffende, met uitzondering van die, bedoeld in artikel 6, derde lid, vóór de behandeling ter terechtzitting, op de vordering van het openbaar ministerie, op de voordracht van de rechter-commissaris, met het gerechtelijk vooronderzoek belast, en, indien de zaak te zijner zitting wordt behandeld, mede ambtshalve, steeds nadat de verdachte is gehoord, althans behoorlijk opgeroepen, als voorlopige maatregel bevelen:

a. gehele of gedeeltelijke stillegging van de onderneming van de verdachte, waarin het economische delict wordt vermoed te zijn begaan;

b. onderbewindstelling van de onderneming van de verdachte, waarin het economische delict wordt vermoed te zijn begaan;

c. gehele of gedeeltelijke ontzetting van bepaalde rechten of gehele of gedeeltelijke ontzegging van bepaalde voordelen, welke rechten of voordelen de verdachte in verband met zijn onderneming van overheidswege zijn of zouden kunnen worden toegekend;

d. dat de verdachte zich onthoude van bepaalde handelingen;

e. dat de verdachte zorg drage, dat in het bevel aangeduide voorwerpen, welke vatbaar zijn voor inbeslagneming, opgeslagen en bewaard worden ter plaatse, in het bevel aangegeven.

2. Op de vorengenoemde bevelen is artikel 10, eerste lid, van overeenkomstige toepassing.

3. De vorengenoemde bevelen verliezen hun kracht door een tijdsverloop van zes maanden en blijven uiterlijk van kracht totdat de rechterlijke eindspraak in de zaak, waarin zij zijn gegeven, onherroepelijk is geworden. Zij kunnen door het gerecht, waarvoor de zaak wordt vervolgd, eenmaal met ten hoogste zes maanden worden verlengd en worden gewijzigd of opgeheven. Het gerecht kan dit doen ambtshalve, op de voordracht van de rechter-commissaris, met het gerechtelijk vooronderzoek belast, op de vordering van het openbaar ministerie en, voor wat betreft wijziging of opheffing van de bevelen, tevens op het verzoek van de verdachte; deze wordt steeds gehoord, althans behoorlijk opgeroepen, tenzij:

1°. het gerecht reeds aanstonds tot wijziging overeenkomstig het verzoek van de verdachte dan wel tot opheffing besluit;

2°. nog geen twee maanden zijn verstreken sedert op een vorig verzoek van de verdachte van gelijke strekking is beslist.

Het gerecht beslist op een verzoek van de verdachte binnen vijf dagen, nadat het ter griffie is ingediend.

Artikel 30.

1. Uiterlijk drie dagen na de tenuitvoerlegging van de in de artikelen 28 en 29 bedoelde beschikkingen, kan de verdachte daarvan in beroep komen bij het gerechtshof.

2. Het hof beslist zo spoedig mogelijk. De verdachte wordt gehoord, althans behoorlijk opgeroepen.

Artikel 31.

De in de artikelen 28 en 29 bedoelde beschikkingen zijn dadelijk uitvoerbaar.

Artikel 32.

1. Indien de zaak eindigt hetzij zonder oplegging van straf of maatregel, hetzij met oplegging van een zodanige straf of maatregel, dat de opgelegde voorlopige maatregel als onevenredig hard moet

worden beschouwd, kan het gerecht, op verzoek van de gewezen verdachte of van zijn erfgenamen, hem of zijn erfgenamen een geldelijke tegemoetkoming ten laste van de Staat toekennen voor de schade, welke hij ten gevolge van de opgelegde voorlopige maatregel werkelijk heeft geleden. Tot deze toekenning is bevoegd het gerecht, waarvoor de zaak tijdens de beëindiging daarvan werd vervolgd.

2. De artikelen 89, tweede en derde lid, en 90—93 van het Wetboek van Strafvordering vinden overeenkomstige toepassing.

TITEL V.

Van handelingen in strijd met straffen en maatregelen.

Artikel 33.

Het opzettelijk handelen of nalaten in strijd met een bijkomende straf, als bedoeld in artikel 7, eerste lid, onder *a*, *c* of *f*, een maatregel, als vermeld in artikel 8, een regeling, als bedoeld in artikel 10, of een voorlopige maatregel, of het ontduiken van zodanige bijkomende straf, maatregel, regeling of voorlopige maatregel is een economisch delict.

Artikel 34.

Het opzettelijk, al dan niet door middel van een ander, onttrekken van vermogensbestanddelen aan verhaal of tenuitvoerlegging van een krachtens deze wet opgelegde straf, maatregel of voorlopige maatregel is een economisch delict.

Artikel 35.

1. Rechtshandelingen in strijd met het bepaalde in de artikelen 33 en 34 zijn nietig.

2. Op de nietigheid kan geen beroep worden gedaan ten nadele van hem, die van de oplegging van de straf, de maatregel of de voorlopige maatregel onkundig was, tenzij hij ernstige reden had het bestaan er van te vermoeden.

3. Ten aanzien van de echtgenoot, de bloed- of aanverwanten tot in de derde graad en de personen in dienst van degene, te wiens laste de straf, de maatregel of de voorlopige maatregel is uitgesproken, wordt aangenomen, dat zij ernstige reden hebben gehad de oplegging van de straf, de maatregel of de voorlopige maatregel te vermoeden, behoudens tegenbewijs.

TITEL VI.

Van de afdoening buiten geding.

Artikel 36.

1. Het recht tot strafvordering wegens economische delicten vervalt door vrijwillige voldoening aan de voorwaarde of voorwaarden, welke de bevoegde officier van justitie vóór de aanvang der terechtzitting ingediend verzoek van de verdachte ter voorkoming van de strafvervolgving mocht hebben ingesteld.

2. De navolgende voorwaarden kunnen gesteld worden:

a. betaling van een bepaalde geldsom, bedragende ten minste vijftig cents en niet meer dan de geldboete, naar de omschrijving in deze wet tegen het feit bedreigd,

b. uitlevering van aan verbeurdverklaring onderworpen zaken of voldoening van de geschatte waarde of afstand van reeds in beslag genomen zaken,

c. storting van een waarborgsom, binnen de grenzen, in artikel 8 te dien aanzien gesteld,

d. voldoening van een geldbedrag ter ontneming van het geschatte voordeel uit het strafbare feit of uit soortgelijke strafbare feiten, waaromtrent voldoende aanwijzingen bestaan, dat zij door de verdachte zijn begaan,

e. verrichting van hetgeen wederrechtelijk is nagelaten, tenietdoening van hetgeen wederrechtelijk is verricht en verrichting van praestaties tot het goedmaken van de gevolgen van een en ander, alles op kosten van de verdachte, voor zover niet anders wordt bepaald, met dien verstande, dat de voorwaarden, onder *c*, *d* en *e* genoemd, niet anders kunnen worden opgelegd dan tezamen met de voorwaarden onder *a* en *b* vermeld, of met één dezer.

3. De officier van justitie bepaalt telkens de termijn, binnen welke aan de door hem ingevinge het voorgaande lid gestelde voorwaarden moet zijn voldaan, en zo nodig tevens de plaats, waar zulks moet geschieden. De gestelde termijn kan vóór de afloop daarvan éénmaal worden verlengd.

4. Artikel 578 van het Wetboek van Strafvordering is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 37.

1. Wij behouden Ons voor, op de voordracht van Onze Minister van Justitie, gedaan na overleg met Onze andere Ministers, wie het aangaat, aan door Ons bijzonderlijk hiertoe aangewezen lichamen of personen, met een publieke taak belast, binnen door Ons te stellen grenzen tot wederopzeggens toe de bevoegdheid te verlenen, die bij artikel 36 aan de officier van justitie is toegekend.

2. De personen en lichamen, bekleed met de bevoegdheid, bedoeld in het eerste lid, maken hiervan gebruik onder toezicht van en volgens richtlijnen, te geven door het openbaar ministerie.

TITEL VII.

Van de bevoegdheid en de samenstelling der arrondissements-rechtbanken.

Artikel 38.

De kennisneming van economische delicten in eerste aanleg is bij uitsluiting opgedragen aan de arrondissements-rechtbank.

Artikel 39.

1. Door Ons worden op voordracht van Onze Minister van Justitie, gedaan na overleg met Onze Ministers van Economische Zaken, van Landbouw, Visserij en Voedselvoorziening, van Financiën en van Sociale Zaken, bij elke arrondissements-rechtbank een of meer meervoudige en een of meer enkelvoudige strafkamers ingesteld onder de benaming van economische kamers. Het lid van een enkelvoudige economische kamer draagt de titel van economische politierechter.

2. De behandeling van zaken betreffende economische delicten geschiedt bij uitsluiting door de in het eerste lid bedoelde strafkamers, welke geen kennis nemen van andere strafbare feiten.

Artikel 40.

1. De samenstelling der economische kamers geschiedt door Ons op voordracht van Onze Minister van Justitie, gedaan na overleg met Onze Ministers van Economische Zaken, van Landbouw, Visserij en Voedselvoorziening, van Financiën en van Sociale Zaken.

2. Tot de aanwijzing van de leden en de plaatsvervangende leden van die kamers wordt niet overgegaan dan na ingewonnen aanbeveling van de rechtbank. Voor het overige geschiedt de samenstelling overeenkomstig door Ons te stellen regelen.

Artikel 41.

Wij behouden Ons voor in verband met de instelling van economische kamers meer vice-presidenten, rechters, substituut-griffiers en substituut-officiëren van justitie te benoemen dan is toegelaten ingevolge de wet van 18 December 1947 (*Staatsblad* No. H 430).

Artikel 42.

Eenzelfde persoon kan bij meer dan één arrondissements-rechtbank als lid van een of meer economische kamers werkzaam zijn.

Artikel 43.

De economische kamers kunnen ook zitting houden buiten de plaats, waar de zetel van de rechtbank gevestigd is.

Artikel 44.

1. Voor wat betreft economische delicten worden rechtspersonen voor de toepassing van artikel 2 van het Wetboek van Strafvordering geacht te wonen, waar zij gevestigd zijn.

2. Indien door meer dan één persoon, al dan niet tezamen, verschillende economische delicten zijn begaan, die in zodanig verband tot elkaar staan, dat de behandeling voor één rechtbank gewenst moet worden geacht, worden deze feiten voor de toepassing van artikel 6 van het Wetboek van Strafvordering en van artikel 81 van de wet van 5 Juli 1921 tot invoering van het Wetboek van Militair Strafrecht en van de Wet op de Krijgstucht (*Staatsblad* No. 841) geacht in deelneming te zijn begaan.

Artikel 45.

De bepalingen van deze titel brengen geen wijziging in de bevoegdheden van de kinderrechtbank, behoudens het bepaalde in artikel 38.

TITEL VIII.

Van de berechting in eerste aanleg.

Artikel 46.

In zaken betreffende economische delicten treedt als raadkamer een meervoudige economische kamer op.

Artikel 47.

In afwijking in zoverre van het bepaalde in artikel 261 van het Wetboek van Strafvordering kan voor de dagvaarding betreffende een economisch delict worden volstaan met een korte aanduiding van het feit, dat te laste wordt gelegd, met vermelding omstreeks welke tijd en waar ter plaatse het begaan zou zijn. Bij de betekening van de dagvaarding wordt, op de wijze door Onze Minister van Justitie te bepalen, de bevoegdheid vermeld, de verdachte bij artikel 36 verleend.

Artikel 48.

Op het rechtsgeding voor de economische politierechter is Titel VII van Boek II van het Wetboek van Strafvordering van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat:

- 1°. artikel 374 buiten toepassing blijft;
- 2°. de schorsing van het onderzoek, bedoeld in artikel 375, alleen geschiedt, indien het daartoe strekkende verzoek van de verdachte de economische politierechter gegrond voorkomt.

Artikel 49.

Op het rechtsgeding voor de economische politierechter is artikel 398, tweede lid, van het Wetboek van Strafvordering van overeenkomstige toepassing, met dien verstande, dat het eveneens toepassing vindt bij oplegging van de straf van verbeurdverklaring, als bedoeld in artikel 7, eerste lid, onder d, voor zover de verbeurd te verklaren zaken ten tijde van de uitspraak reeds in beslag genomen zijn.

Artikel 50.

Indien een economisch delict een overtreding is, kan de zaak bij de economische politierechter door oproeping aanhangig worden gemaakt en zijn de artikelen 384—392 van het Wetboek van Strafvordering van overeenkomstige toepassing, zolang verwijzing naar de meervoudige kamer niet heeft plaats gehad. In de oproeping wordt, op de wijze door Onze Minister van Justitie te bepalen, de bevoegdheid vermeld, de verdachte bij artikel 36 verleend. De oproeping, zo nodig door de officier van justitie ter terechtzitting verduidelijkt, geldt, wat betreft de grondslag voor de verdere vervolging, als dagvaarding.

TITEL IX.

Van het hoger beroep.

Artikel 51.

1. Tegen een vonnis van de arrondissements-rechtbank, ter zake van een economisch delict gewezen, kan de verdachte hoger beroep instellen, tenzij in de einduitspraak:

- 1°. geen straf of maatregel is opgelegd;
- 2°. geen andere straf of maatregel is opgelegd dan:
 - a. geldboete,
 - b. verbeurdverklaring, waarbij de geldswaarde van het verbeurdverklaarde is geschat,
 - c. storting van een waarborgsom,
 - d. voldoening van een geldbedrag, als bedoeld in artikel 8, onder c,

tezamen een totale last van twee honderd en vijftig gulden niet te boven gaande,

of, in geval van overtreding,

- e. berisping,
- f. teruggave aan ouders of voogd zonder toepassing van enige straf.

2. Het openbaar ministerie kan hoger beroep instellen, tenzij:

- 1°. geen straf of maatregel is gevorderd;
- 2°. geen andere straf of maatregel is gevorderd dan die, bedoeld in lid 1, onder 2°.

Artikel 52.

1. Door Ons worden op de voordracht van Onze Minister van Justitie, gedaan na overleg met Onze Ministers van Economische Zaken, van Landbouw, Visserij en Voedselvoorziening, van Finan-

ciën en van Sociale Zaken, bij elk der gerechtshoven één of meer meervoudige strafkamers ingesteld onder de benaming van economische kamers.

2. De behandeling van zaken, waarin door de economische kamers der arrondissements-rechtbanken vonnis is gewezen, geschiedt bij uitsluiting door de ingevolge het eerste lid ingestelde kamers, welke geen kennis nemen van andere zaken.

3. De artikelen 40 en 41 zijn op de economische kamers van de gerechtshoven en, in verband met deze kamers, op de vice-presidenten, raadsheren, substituut-griffiers en advocaten-generaal van overeenkomstige toepassing.

Artikel 53.

In zaken betreffende economische delicten treedt als raadkamer een economische kamer op.

Artikel 54.

De economische kamers kunnen ook zitting houden buiten de plaats, waar de zetel van het hof gevestigd is.

Artikel 55.

Verzuim van vormen geeft geen grond tot vernietiging bij wege van hoger beroep van uitspraken van de economische kamers van de rechtbanken, indien door het verzuim redelijkerwijs noch het openbaar ministerie in de vervolging noch de verdachte in de verdediging kan zijn geschaad.

TITEL X.

Van het beroep in cassatie.

Artikel 56.

De verdachte door of namens wie beroep in cassatie is ingesteld van de uitspraak van een economische kamer van een gerecht, is, op straffe van niet-ontvankelijkheid, verplicht binnen tien dagen volgende op de aanwending van het rechtsmiddel, bij de Hoge Raad der Nederlanden door een advocaat bij die Raad, een schriftuur te doen indienen, houdende zijn middelen van cassatie.

Artikel 57.

1. Verzuim van vormen geeft geen grond tot vernietiging bij wege van cassatie, van uitspraken van de economische kamers van de gerechten, indien door het verzuim redelijkerwijs noch het openbaar ministerie in de vervolging noch de verdachte in de verdediging kan zijn geschaad.

2. Het geval, bedoeld in het voorgaande lid, wordt geacht aanwezig te zijn, indien het verzuim gepleegd is in eerste aanleg en op dat verzuim tijdens de behandeling in hoger beroep noch door het openbaar ministerie noch door de verdachte een beroep is gedaan.

TITEL XI.

Van de contactambtenaren.

Artikel 58.

In overleg met Onze Minister van Justitie kunnen lichamen met een publieke taak belast, hiertoe bevoegd verklaard door een Onze andere Ministers, wie het aangaat, ten dienste van de opsporing, vervolging en berechting van economische delicten ambtenaren benoemen, die het contact onderhouden met het openbaar ministerie.

TITEL XII.

Overgangsbepalingen.

Artikel 59.

1. Onverminderd het bepaalde in artikel 17 van deze wet;

artikel 44 van de Vleeskeuringswet (*Staatsblad* 1919 No. 524);

artikel 13 van de Landbouwuiterwet 1929; artikel 6 van de wet van 29 November 1930 (*Staatsblad* No. 441), zoals deze laatstelijk is gewijzigd; artikel 6 van de wet van 19 December 1930 (*Staatsblad* No. 482), zoals deze laatstelijk is gewijzigd; artikel 5 van de wet van 31 December 1931 (*Staatsblad* No. 575); artikel 12 van de wet van 15 December 1932 (*Staatsblad* No. 608), zoals deze laatstelijk is gewijzigd; artikel 5 van de wet van 31 Mei 1929 (*Staatsblad* No. 276), zoals deze laatstelijk is gewijzigd;

de artikelen 18 en 33, tweede lid, van de Warenwet (*Staatsblad* 1935, No. 793);

artikel 19 van de Landbouwuiterwet 1938;

artikel 6 van de Wet Bestrijdingsmiddelen en Meststoffen 1947;

zijn belast met de opsporing van overtredingen van de voorschriften bedoeld in:

1°. artikel 1, sub 1°, onder *a—f*, 2°, onder *g, h* en *j*, en 3°, onder *e* en *g*;

de controleurs van de Centrale Contrôle Dienst en de controleurs van de Economische Contrôle-Dienst;

2°. artikel 1, sub 1°, onder *h—j*, en 3°, onder *h*.

de ambtenaren van de Fiscale Inlichtingen- en Opsporingsdienst;

3°. artikel 1, sub 1°, onder *g*;

de ambtenaren van het Bureau Justitiële Bouwcontrole van het Departement van Wederopbouw en Volkshuisvesting;

4°. artikel 1, sub 2°, onder *d* en *j*, en 3°, onder *e* en *f*;

de ambtenaren der Arbeidsinspectie en de ambtenaren der Inspectie van de Havenarbeid;

5°. artikel 1, sub 2°, onder *j*;

de inspecteurs en adjunct-inspecteurs, toegevoegd aan het College van Rijksbemiddelaars, de ambtenaren van het Rijksarbeidsbureau en de ambtenaren van de Raden van Arbeid, bedoeld in artikel 136 van de Ziektewet;

6°. artikel 1, sub 3°, onder *h*;

de ambtenaren van de Rijksbelastingdienst, voor zover niet reeds ingevolge artikel 17 tot de opsporing van economische delicten bevoegd.

2. Onze Minister van Justitie kan, in overleg met Onze Ministers, wie het aangaat, aan reeds verleende opsporingsbevoegdheid uitbreiding geven of deze bevoegdheid intrekken. Zijn beschikking wordt in de *Nederlandse Staatscourant* bekend gemaakt.

3. Van de ambtenaren van de Fiscale Inlichtingen- en Opsporingsdienst zijn degenen, die daartoe door Onze Minister van Justitie zijn aangewezen, hulpofficier van justitie ten aanzien van het voorbereidende onderzoek naar de overtredingen der voorschriften gesteld bij of krachtens het Deviezenbesluit 1945.

Artikel 60.

1. Het Besluit berechting economische delicten (*Staatsblad* No. E 135) wordt ingetrokken.

2. Zaken, betreffende overtredingen van de voorschriften, genoemd in artikel 1, op het tijdstip van inwerkingtreding van deze wet bij een kantonrechter, een arrondissements-rechtbank, een gerechtshof of de Hoge Raad der Nederlanden aanhangig, worden, onverminderd artikel 1, tweede lid, van het Wetboek van Strafrecht en het vierde lid van dit artikel, afgedaan volgens de tot op dat tijdstip geldende regelen.

3. Zaken, op het tijdstip van inwerkingtreding van deze wet bij een tuchtrechter voor de prijzen aanhangig, worden bij de arrondissements-rechtbank opnieuw aanhangig gemaakt. Is echter de behandeling door de tuchtrechter zover gevorderd, dat nog slechts een einduitspraak behoeft te worden gedaan, dan doet de tuchtrechter uitspraak met inachtneming van de regelen, geldende tot evengenoemd tijdstip.

4. Voor zover zaken betreffende overtredingen van voorschriften, genoemd in artikel 1, op het tijdstip van inwerkingtreding van deze wet nog niet in hoger beroep aanhangig zijn, geschiedt behandeling in hoger beroep bij uitsluiting door het gerechtshof binnen welks rechtsgebied de rechter bevoegd was, die in eerste aanleg uitspraak heeft gedaan.

5. Met betrekking tot de tenuitvoerlegging van uitspraken van tuchtrechters voor de prijzen treedt in de plaats van de tuchtrechter voor de prijzen het openbaar ministerie bij de rechtbank van het arrondissement, waarin de tuchtrechter bevoegd was.

6. De ingevolge het Besluit berechting economische delicten opgelegde bijkomende straffen, bedoeld in artikel 1, eerste lid, II, onder *a* en *b*, van dit besluit, worden geacht te zijn bijkomende straffen, als bedoeld in artikel 7, eerste lid, onderscheidenlijk onder *c* en *a*, van deze wet; zij worden geacht te zijn opgelegd krachtens deze wet.

Artikel 61.

1. Het Besluit tuchtrechtspraak voedselvoorziening (*Nederlandse Staatscourant* van 21 September 1942, No. 183) vervalt.

2. Zaken, op het tijdstip van inwerkingtreding van deze wet bij een tuchtrechter voor de voedselvoorziening aanhangig, worden bij

de arrondissements-rechtbank opnieuw aanhangig gemaakt. Is echter de behandeling door de tuchtrechter zover gevorderd, dat nog slechts een einduitspraak behoeft te worden gedaan, dan doet de tuchtrechter uitspraak met inachtneming van de regelen, geldende tot evengoemd tijdstip.

3. Voor zover zaken op het tijdstip van inwerkingtreding van deze wet nog niet in hoger beroep bij het Centraal College voor de Tuchtrechtspraak aanhangig zijn, geschiedt behandeling in hoger beroep bij uitsluiting door het gerechtshof binnen welks rechtsgebied de tuchtrechter bevoegd was, die in eerste aanleg uitspraak heeft gedaan. Zaken, bij het Centraal College voor de Tuchtrechtspraak aanhangig, worden door dat college afgedaan met inachtneming van de regelen, geldende tot evengoemd tijdstip.

4. Met betrekking tot tenuitvoerlegging van uitspraken van tuchtrechters voor de voedselvoorziening en van het Centraal College voor de Tuchtrechtspraak treedt in de plaats van de ambtenaar voor de tuchtrechtspraak het openbaar ministerie bij de rechtbank van het arrondissement, waarin de tuchtrechter bevoegd was, en in de plaats van de hoofdambtenaar voor de tuchtrechtspraak de procureur-generaal bij het gerechtshof binnen welks rechtsgebied de tuchtrechter bevoegd was, die in eerste aanleg uitspraak heeft gedaan.

5. Voorwaardelijk opgelegde tuchtrechtelijke maatregelen worden behandeld op de wijze van voorwaardelijke straffen, opgelegd ingevolge deze wet; de tuchtrechtelijk opgelegde waarborgsom wordt geacht te zijn een waarborgsom, welke is opgelegd ingevolge artikel 8, onder b, van deze wet en waarvoor geldt de algemene voorwaarde, bedoeld in artikel 12.

Artikel 62.

1. Het Besluit voorlopige tuchtmaatregelen voedselvoorziening (*Staatsblad* No. F 284) wordt ingetrokken.

2. De voorlopige tuchtmaatregelen, op het tijdstip van inwerkingtreding van deze wet van kracht, worden gehandhaafd. Het bepaalde in de Titels IV en V is op deze maatregelen van toepassing, met dien verstande, dat:

- a. voorlopige tuchtmaatregelen, bevolen door een ambtenaar voor de tuchtrechtspraak, worden geacht te zijn bevolen door de officier van justitie bij de rechtbank van het arrondissement, waarin de ambtenaar voor de tuchtrechtspraak bevoegd was;
- b. voorlopige tuchtmaatregelen, bevolen door een tuchtrechter voor de voedselvoorziening, worden geacht te zijn bevolen door de rechtbank van het arrondissement, waarin de tuchtrechter bevoegd was;
- c. voorlopige tuchtmaatregelen, bevolen door het Centraal College voor de Tuchtrechtspraak, worden geacht te zijn bevolen door het gerechtshof binnen welks rechtsgebied de tuchtrechter bevoegd was, die in eerste aanleg uitspraak heeft gedaan.

Artikel 63.

1. De wet van 24 Mei 1947, tot opneming van de mogelijkheid van voorlopige maatregelen ter zake van overtreding van prijsvoorschriften (*Staatsblad* No. H 156) wordt ingetrokken.

2. De voorlopige maatregelen, op het tijdstip van inwerkingtreding van deze wet van kracht, worden, gedurende hoogstens zes maanden nadat zij zijn genomen, gehandhaafd. Het bepaalde in de Titels IV en V is overigens op deze maatregelen van toepassing.

TITEL XIII.

Slotbepalingen.

Artikel 64.

1. De navolgende bepalingen worden ingetrokken:
 - a. de artikelen 29d en 30—35 van de Landbouw-Crisiswet 1933;
 - b. de artikelen 11—15 van de Bodemproductiewet 1939;
 - c. de artikelen 18—22 van de Distributiewet 1939;
 - d. de artikelen 12—19 van de Prijsopdrivings- en hamsterwet 1939;
 - e. de artikelen 22—28 van het Koninklijk besluit van 7 Mei 1945 (*Staatsblad* No. F 67), houdende voorzieningen betreffende de wederopbouw van het grondgebied van het Rijk in Europa;
 - f. artikel 4 van het Besluit registratie van vreemd papiergeld;

- g. artikel 3 van het Besluit inlevering vijandelijk vreemd papiergeld;
 - h. de artikelen 2—5 van het Machtigingsbesluit geldzuivering;
 - i. de artikelen 6—10 van de wet van 31 Mei 1929 (*Staatsblad* no. 276), zoals deze laatstelijk is gewijzigd.
2. De navolgende bepalingen vervallen:
 - a. artikel 15 van het Voedselvoorzieningsbesluit;
 - b. de artikelen 18, 20 en 23, tweede, derde en vierde lid, van het Organisatiebesluit Voedselvoorziening 1941;
 - c. artikel 78 van het Pachtbesluit.

Artikel 65.

In de wet van 3 Augustus 1914 (*Staatsblad* No. 344), zoals deze laatstelijk is gewijzigd, worden de volgende wijzigingen aangebracht.

I.

Aan artikel 1 wordt een achtste lid toegevoegd, luidende:
„8. Het uitvoeren of het vervoeren van enig goed in strijd met een verbod, als bedoeld in het eerste lid, of in strijd met een voorwaarde, als bedoeld in het zevende lid, is een misdrijf.”

II.

De artikelen 2 en 2bis worden ingetrokken.

Artikel 66.

In de wet van 31 December 1915 (*Staatsblad* No. 533), zoals deze laatstelijk is gewijzigd, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

I.

Aan artikel 2 wordt een vierde lid toegevoegd, luidende:
„Het vervoeren van enig goed in strijd met het eerste lid of in strijd met een bijzondere voorwaarde, als bedoeld in het tweede lid, is een misdrijf.”

II.

Aan artikel 9 wordt een derde lid toegevoegd, luidende:

„Handelingen in strijd met het eerste lid zijn misdrijven.”

III.

Aan artikel 10 wordt een derde lid toegevoegd, luidende:
„Handelingen in strijd met voorschriften, door Onze Minister van Financiën krachtens dit artikel vastgesteld, zijn overtredingen.”

IV.

De artikelen 11—16 en 18 worden ingetrokken.

Artikel 67.

In het Besluit Regeling In- en Uitvoer 1944 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

I.

Artikel 6 wordt gelezen:
„1. Handelingen, in strijd met een verbod, beperking of regeling uitgevaardigd krachtens artikel 2, zijn misdrijven.
2. Eveneens is een misdrijf het verkopen, te koop aanbieden, afleveren of ten verkoop of ter aflevering in voorraad hebben van enig goed, door hem, die weet of redelijkerwijs kan vermoeden, dat het goed is ingevoerd in strijd met het bepaalde krachtens artikel 2.”

II.

Artikel 7 wordt ingetrokken.

Artikel 68.

In de Warenwet (*Staatsblad* 1935, No. 793) worden de volgende wijzigingen aangebracht:

I.

De artikelen 6, tweede lid, 14, zesde lid, 16, tweede lid, 19, 27, tweede en derde lid, en 29 worden ingetrokken.

II.

Artikel 6, derde lid, eerste volzin, wordt gelezen:
„Wanneer waren, met betrekking tot welke een overtreding van een gemeentelijke verordening op de keuring van waren is begaan,

in beslag zijn genomen, worden zij, voor zover zij niet als stukken van overtuiging moeten dienen, gebracht naar en opgeslagen op een plaats, die Burgemeester en Wethouders van de gemeente, waar de keuringsdienst is gevestigd, daarvoor aanwijzen."

III.

In artikel 18 worden de woorden „Met het opsporen van overtredingen, bij of krachtens deze wet strafbaar gesteld," vervangen door:

„Met het opsporen van overtredingen van voorschriften, gesteld bij of krachtens deze wet,".

IV.

In de artikelen 20, 21 en 27 worden telkenmale de woorden „ambtenaren, in artikel 18 met het opsporen van overtredingen belast" vervangen door:

„opsporingsambtenaren".

V.

In artikel 24 worden de woorden „ambtenaar van het Openbaar Ministerie bij het bevoegde kantongerecht" vervangen door: „officier van justitie".

VI.

In artikel 25 worden telkenmale de woorden „ambtenaar van het Openbaar Ministerie" vervangen door:

„officier van justitie"

en wordt het woord „kantonrechter" vervangen door: „rechter".

VII.

Artikel 26, eerste lid, wordt gelezen:

„Wanneer waren, met betrekking tot welke een overtreding van een gemeentelijke verordening op de keuring van waren is begaan, in beslag zijn genomen, tijdens het beslag tot bederf overgegaan of in waarde verminderd zijn en vervolgens worden vrijgegeven, vergoedt de keuringsdienst van die waren de waarde, berekend naar de inkoopsprijs, of de waardevermindering."

VIII.

In artikel 27, vierde lid, worden de woorden „Geen vervolging heeft plaats dan op klachte:" vervangen door:

„Ten aanzien van de schending van de bij het eerste lid opgelegde geheimhouding heeft geen vervolging plaats dan op klachte:".

IX.

Artikel 28 wordt gelezen:

„Hoofden en bestuurders van inrichtingen, waar waren in voorraad zijn of worden bereid, vervaardigd of samengesteld, of van handelszaken, door welke waren worden verhandeld, nemen alle maatregelen, nodig om te verzekeren, dat bij de door hen gedreven inrichtingen of handelszaken de voorschriften van deze wet of krachtens of ingevolge deze wet gegeven, worden nageleefd."

Artikel 69.

In het Melkstandaardisatiebesluit 1940 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

I.

Artikel 13 wordt gelezen:

„De artikelen 18 en 20—27 van de Warenwet (*Staatsblad* 1935, No. 793) vinden overeenkomstige toepassing."

II.

De artikelen 14 en 15 vervallen.

Artikel 70.

In het Buitengewoon Besluit Arbeidsverhoudingen 1945 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

I.

De artikelen 21—25, 26, 27, tweede en derde lid, 28 en 29 worden ingetrokken.

II.

A. In artikel 27, eerste lid, worden de woorden „ambtenaren, bedoeld in artikel 26, eerste lid," vervangen door: „opsporingsambtenaren".

B. In artikel 27, vierde lid, worden de woorden „Geen vervolging heeft plaats dan op klachte" vervangen door:

„Ten aanzien van de schending van de bij het eerste lid opgelegde geheimhouding heeft geen vervolging plaats dan op klachte".

III.

A. Voor de eerste regel van artikel 30 wordt het cijfer 1 geplaatst.

B. Aan artikel 30 wordt het volgende toegevoegd:

„2. Artikel 5 van de Wet op de economische delicten is niet van toepassing op voorzieningen ter zake van de overtreding van voorschriften, gesteld bij of krachtens de artikelen 4—8, 17, 18 en 20 van dit besluit."

Artikel 71.

In het Deviezenbesluit 1945 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

I.

De artikelen 31—36, 38, derde, vierde en vijfde lid, 39—41, 42, eerste en tweede lid, en 43 worden ingetrokken.

II.

Toegevoegd worden nieuwe artikelen 31 en 32, luidende:

„Artikel 31.

De Nederlandse strafwet is ook van toepassing op overtredingen van voorschriften, gesteld bij of krachtens dit besluit, welke begaan zijn in het buitenland.

Artikel 32.

Het niet, niet tijdig of niet ten volle voldoen aan verplichtingen, verbonden aan een vergunning, verleend op grond van bij of krachtens dit besluit gestelde voorschriften, alsmede het handelen in strijd met zodanige verplichtingen is verboden."

III.

In artikel 37 worden de woorden „feiten, strafbaar gesteld in de artikelen 31 en 32" vervangen door:

„overtredingen van voorschriften, gesteld bij of krachtens dit besluit".

IV.

Artikel 38, zesde lid, wordt vervangen door:

„3. Indien de schending van de bij de vorige leden opgelegde geheimhouding is begaan tegen een bepaalde natuurlijke persoon, heeft vervolging slechts plaats op diens klacht; indien de schending is begaan tegen een rechtspersoon, slechts op klacht van een van de leden van het bestuur."

V.

In artikel 42, derde lid, worden de woorden „in de artikelen 31 en 32 strafbaar gestelde feiten" vervangen door:

„overtredingen van voorschriften, gesteld bij of krachtens dit besluit"

en worden de woorden „de voorwaarden, door De Nederlandse Bank ingevolge artikel 40 gesteld," vervangen door:

„voorwaarden, gesteld ter voorkoming van de strafvervolging."

VI.

In artikel 44 vervalt:

„65 en 67"

en het gestelde onder *b* en *c* van dit artikel.

VII.

In artikel 50 worden de woorden „desbetreffende bepalingen uit Hoofdstuk V van dit besluit" vervangen door:

„voorschriften betreffende de opsporing en vervolging van overtredingen van voorschriften, gesteld bij dit besluit".

Artikel 72.

In de Vestigingswet Kleinbedrijf 1937 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

I.

Na artikel 11a wordt een artikel 11b ingevoegd, luidende:

„Het is verboden:

a. in een inrichting, gevestigd zonder de daartoe ingevolge deze wet vereiste vergunning, het daarin uitgeoefende bedrijf in stand te houden;

- b. het in een inrichting uitgeoefende bedrijf, voorzover dit is uitgebreid, zonder de daartoe ingevolge deze wet vereiste vergunning, in stand te houden;
- c. het in een inrichting uitgeoefende bedrijf, voortgezet zonder de daartoe ingevolge deze wet vereiste vergunning, in stand te houden;
- d. het in een inrichting uitgeoefende bedrijf in stand te houden in strijd met het bepaalde in artikel 11 of in artikel 11a, vierde lid;
- e. ter verkrijging van een vergunning of een bewijsstuk, als bedoeld in de tweede volzin van het tweede lid van artikel 7, aan de Kamer van Koophandel en Fabrieken of aan Onze met de uitvoering van deze wet belaste Minister onjuiste gegevens te verstrekken of onjuiste mededelingen te doen."

II.

Artikel 14 wordt gelezen:

„Handelen in strijd met een bij of krachtens de artikelen 1, eerste of zesde lid, 10, eerste lid, of 11b gegeven verbod is een overtreding.”

III.

De artikelen 14a en 15 worden ingetrokken.

Artikel 73.

In het Besluit Algemeen Vestigingsverbod Kleinbedrijf 1941 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

I.

Na artikel 6a wordt een artikel 6b ingevoegd, luidende:

„Het is verboden:

- a. in een inrichting of in een onderneming, gevestigd zonder daartoe ingevolge dit besluit vereiste vergunning, de tak van bedrijf uit te oefenen, met betrekking tot welke die vestiging is geschied;
- b. in een inrichting of in een onderneming een tak van bedrijf uit te oefenen in strijd met krachtens artikel 6a opgelegde beperkingen.”

II.

Artikel 9 wordt gelezen:

„Handelen in strijd met een bij of krachtens de artikelen 3, 5 of 6b gegeven verbod is een overtreding.”

III.

De artikelen 10—12 vervallen.

Artikel 74.

In het Bedrijfsvergunningbesluit 1941 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

I.

In artikel 7, tweede volzin, vervallen de woorden: „in het bijzonder ook met betrekking tot het stellen van bankgaranties en het geven van andere zakelijke of persoonlijke zekerheden”.

II.

Artikel 12 wordt gelezen:

„1. Opzettelijk handelen in strijd met een bij de artikelen 2, 4 of 5 gegeven verbod en opzettelijk niet nakomen van een krachtens artikel 3 gegeven voorschrift zijn misdrijven.

2. Eveneens zijn misdrijven het aan schuld te wijten handelen in strijd met een bij de artikelen 2, 4 of 5 gegeven verbod en het aan schuld te wijten niet nakomen van een krachtens artikel 3 gegeven voorschrift.

3. Handelen in strijd met een krachtens artikel 7 gegeven voorschrift, voorzover uitdrukkelijk aangeduid als strafbaar feit in de zin van het onderhavige artikel, en niet nakomen van de bij artikel 8 opgelegde verplichting, zijn overtredingen.”

III.

Artikel 14 wordt gelezen:

„1. Ieder is verplicht tot geheimhouding van al hetgeen hem in verband met de uitvoering van dit besluit is bekend geworden.

2. Opzettelijke schending van de bij het eerste lid opgelegde verplichting tot geheimhouding is een misdrijf.

3. Eveneens is een misdrijf de aan schuld te wijten schending van de bij het eerste lid opgelegde verplichting.”

IV.

De artikelen 16—20 vervallen.

Artikel 75.

In de Landbouduitvoerwet 1929 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

I.

In de artikelen 1 en 5 wordt na „uit te voeren” ingevoegd: „te pogen uit te voeren”.

II.

In artikel 8 wordt na „de uitvoer” ingevoegd: „, de poging tot uitvoer”.

III.

A. Voor de eerste regel van artikel 12 wordt het cijfer 1 geplaatst.

B. Aan artikel 12 wordt het volgende toegevoegd:

„2. Artikel 5 van de Wet op de economische delicten is niet van toepassing op voorzieningen ter zake van overtredingen van voorschriften, gesteld bij, krachtens of naar aanleiding van deze wet.”

IV.

In artikel 13 worden de woorden: „de in deze wet strafbaar gestelde overtredingen” vervangen door: „overtredingen van voorschriften gesteld bij of krachtens deze wet”.

V.

De artikelen 14—16, 18—20 en 23 worden ingetrokken.

VI.

In artikel 17 en in artikel 22, eerste en tweede lid, wordt telkens in plaats van „ambtenaar van het Openbaar Ministerie” gelezen: „officier van justitie”.

Artikel 76.

1. In artikel 5 van de wet van 31 Mei 1929 (*Staatsblad* no. 276) worden de woorden: „de in deze wet strafbaar gestelde overtredingen” vervangen door: „overtredingen van voorschriften gesteld bij artikel 1”.

2. In artikel 6 van de wet van 29 November 1930 (*Staatsblad* no. 441) worden de woorden „de ingevolge deze voorschriften strafbaar gestelde feiten”, vervangen door: „overtredingen van voorschriften, gesteld bij of krachtens deze wet”.

3. In artikel 6 van de wet van 19 December 1930 (*Staatsblad* no. 482) worden de woorden: „de ingevolge deze voorschriften strafbaar gestelde feiten” vervangen door: „overtreding van het voorschrift, gesteld bij artikel 2”.

4. Artikel 5 van de wet van 31 December 1931 (*Staatsblad* no. 575) wordt gelezen: „Met het opsporen van overtredingen van het voorschrift, gesteld bij artikel 2, zijn belast, behalve de in artikel 13 van de Landbouduitvoerwet 1929 aangewezen ambtenaren, de door Onze voornoemde Minister daartoe benoemde ambtenaren van de Plantenziektenkundige Dienst.”

5. Artikel 12 van de wet van 15 December 1932 (*Staatsblad* no. 608) wordt gelezen: „Met het opsporen van overtredingen van het voorschrift, gesteld bij artikel 2, zijn belast, behalve de ambtenaren aangewezen in artikel 13 van de Landbouduitvoerwet 1929, de daartoe door Onze voornoemde Minister benoemde controleurs.”

Artikel 77.

In de Landbouduitvoerwet 1938 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

I.

Artikel 16 wordt als volgt gelezen:

„Artikel 5 van de Wet op de economische delicten is niet van toepassing op voorzieningen ter zake van overtredingen van voorschriften, gesteld bij of krachtens deze wet.”

II.

De artikelen 17, 21 en 23—25 worden ingetrokken.

III.

In de artikelen 18, 27 en 28 wordt telkens in plaats van „ambtenaar van het Openbaar Ministerie” gelezen „officier van justitie”.

IV.

In artikel 19 worden de woorden „de feiten, bij deze wet strafbaar gesteld” vervangen door „overtredingen van de voorschriften, gesteld bij of krachtens deze wet”.

Artikel 78.

In het Koninklijk besluit van 5 September 1945 (*Staatsblad* no. F 162) wordt artikel 1, onder 7. a, gelezen als volgt: „Het Meststoffenbesluit (*Nederlandse Staatscourant* van 24 Augustus 1942, no. 163, wijziging in de *Nederlandse Staatscourant* van 28 December 1943, no. 251), met dien verstande, dat artikel 5 als volgt wordt gelezen: „De artikelen 2 en 3 van dit besluit worden voor de toepassing van de Wet op de economische delicten gelijkgesteld met de voorschriften, gesteld krachtens de Landbouwcrisiswet 1933.”.

Artikel 79.

In de Wet Bestrijdingsmiddelen en Meststoffen 1947 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

Artikel 6 wordt gelezen als volgt:

„1. Met de opsporing van overtredingen van de voorschriften gesteld krachtens de artikelen 2 en 4 zijn belast, behalve de bij artikel 17 van de Wet op de economische delicten aangewezen ambtenaren:

1°. de controleurs van de Centrale Contrôle Dienst;

2°. de bij de Plantenziektenkundige Dienst en de Dienst der Rijkslandbouwproefstations werkzame, door Onze Minister aan te wijzen personen.

2. De rechter is bevoegd de vernietiging of onbruikbaarmaking van in beslag genomen voorwerpen te gelasten onder bepaling, of, en zo ja tot welk bedrag, de eigenaar zal worden schadeloos gesteld. De vordering tot deze schadeloosstelling is vervallen na verloop van 5 jaren, nadat het vonnis onherroepelijk is geworden.”.

Artikel 80.

In de Vleeskeuringswet (*Staatsblad* 1919 no. 524) worden de volgende wijzigingen aangebracht:

I.

A. Artikel 17, eerste lid, wordt gelezen:

„1. Indien een overtreding van het bepaalde bij of krachtens artikel 18, eerste lid, sub *k*, artikel 35 of artikel 39, eerste lid, sub *a*, is opgespoord, wordt het vlees, waarmede dat feit is gepleegd, in beslag genomen en op kosten van de overtreder, voor zoveel mogelijk, gekeurd en herkeurd.”.

B. Artikel 17, vierde lid, wordt gelezen:

„4. Indien een overtreding van het bepaalde bij of krachtens artikel 27, 28, 37 of 39, eerste lid, sub *b* of *c*, is opgespoord, worden de vleeswaren en het vlees, waarmede het feit is gepleegd, in beslag genomen en onbruikbaar gemaakt voor voedsel voor mens en dier, welke onbruikbaarmaking evenwel tijdens de loop van de procedure niet kan geschieden dan na verkregen goedkeuring van de betrokken officier van justitie.”.

II.

Artikel 33 wordt ingetrokken.

III.

Artikel 34 wordt gelezen:

„Het is verboden:

a. een aan keuring onderworpen slachtdier zonder vergunning te slachten;

b. een aan keuring onderworpen slachtdier te slachten zonder inachtneming van de voorwaarden, waaronder vergunning tot slachten is verleend, of van de krachtens artikel 18, tweede lid, vastgestelde voorschriften met betrekking tot de wijzen, waarop slachtdieren mogen worden geslacht;

c. een geslacht dier, dat niet verkeert in de toestand, beschreven in de krachtens artikel 18, eerste lid, letter *d*, vastgestelde voorschriften, ter keuring aan te bieden.”.

IV.

A. Artikel 35, eerste lid, wordt gelezen:

„1. Het is verboden:

a. vlees, dat aan keuring is onderworpen, doch niet overeenkomstig deze wet of de te harer uitvoering gegeven voorschriften is gekeurd, of dat na keuring niet van het voorgeschreven merk is voorzien, te verkopen, te koop aan te bieden, af te leveren, ten geschenke te geven, te vervoeren of te doen vervoeren, anders dan ter naleving van enig wettelijk voorschrift, of ter aflevering voorhanden te hebben, of, tenzij in afwachting van de keuring, in voorraad te hebben;

b. vlees te verkopen, te koop aan te bieden, af te leveren, ten geschenke te geven, te vervoeren, te doen vervoeren of tot vervoer voorhanden te hebben, indien de dader weet of redelijkerwijs moet vermoeden, dat dit vlees afkomstig is van een dier, dat tengevolge van de toepassing van artikel 6a, eerste lid, niet voor en na het slachten is gekeurd.”.

B. Het tweede, derde en vijfde lid van artikel 35 worden ingetrokken.

C. Het vierde lid wordt genummerd: 2; in dit lid wordt na de woorden „bedoeld in het vorig lid” ingevoegd: „sub *b*”.

V.

Artikel 36 wordt ingetrokken.

VI.

Artikel 37 wordt gelezen:

„Het is verboden zonder inachtneming van de te aanzien van de invoer van vleeswaren gegeven voorschriften vleeswaren in te voeren, of, wetende dat zij aldus zijn ingevoerd, vleeswaren te verkopen, te koop aan te bieden, af te leveren, ten geschenke te geven, tot vervoer of aflevering voorhanden te hebben, in voorraad te hebben, te vervoeren of te doen vervoeren.”.

VII.

Artikel 38 wordt gelezen:

„Het hoofd of de bestuurder van een onderneming tot verduurzaming en voorbereiding van vlees of tot bereiding van vleeswaren neemt alle maatregelen, nodig om te verzekeren, dat daarin geen der voorschriften van de algemene maatregel van bestuur, bedoeld in artikel 2, tweede lid, wordt overtreden.”.

VIII.

Artikel 39 wordt gelezen:

„1. Het is verboden:

a. vlees wederrechtelijk te onttrekken aan keuring of herkeuring of aan bruikbaarmaking voor voedsel voor mens en dier;

b. vlees, dat afgekeurd is of onbruikbaar gemaakt is voor voedsel voor mens en dier, of dat bedorven of op andere wijze ondeugdelijk geworden is, te verkopen, te koop aan te bieden, af te leveren, ten geschenke te geven, tot vervoer of aflevering voorhanden te hebben, in voorraad te hebben, of, tenzij ter naleving van enig wettelijk voorschrift, te vervoeren of te doen vervoeren;

c. vleeswaren, die bereid zijn in strijd met de voorschriften van de algemene maatregel van bestuur, bedoeld in artikel 2, tweede lid, of die bedorven of op andere wijze ondeugdelijk geworden zijn, te verkopen, te koop aan te bieden, af te leveren, ten geschenke te geven, tot vervoer of aflevering voorhanden te hebben, in voorraad te hebben, of, tenzij ter naleving van enig wettelijk voorschrift, te vervoeren of te doen vervoeren.

2. Het in het eerste lid, sub *b* en *c*, bepaalde is niet van toepassing op vlees of vleeswaren, bedoeld in artikel 15, tweede lid.”.

IX.

De artikelen 40—43 en 45 worden ingetrokken.

X.

In artikel 44 worden de woorden „Met het opsporen van de in deze wet en in de bij deze wet bedoelde plaatselijke verordeningen strafbaar gestelde feiten” vervangen door: „Met het opsporen van overtredingen van voorschriften, gesteld bij of krachtens deze wet of bij de in deze wet bedoelde plaatselijke verordeningen”.

Artikel 81.

A. In de Winkelsluitingswet 1930 (*Staatsblad* no. 460) worden de volgende wijzigingen aangebracht:

I.

Artikel 10 wordt gelezen:

„Bij toepassing van een ontheffing, verleend ingevolge het vijfde lid van artikel 9 of het eerste lid van artikel 9a, behoren de aan die ontheffing verbonden voorwaarden volledig te worden nagekomen.”

II.

Artikel 11 wordt gelezen:

„Aansprakelijk voor de naleving der voorschriften van deze wet, met uitzondering van artikel 8, of ingevolge deze wet gegeven, is het hoofd of de bestuurder van de winkel of degene, die hem geregeld als zodanig vervangt.”

III.

Artikel 12 wordt ingetrokken.

B. In het Winkelsluitingsbesluit 1941 (*Nederlandse Staatscourant* no. 176) worden de volgende wijzigingen aangebracht:

I.

Artikel 9 wordt gelezen:

„Bij toepassing van een ontheffing, verleend ingevolge het vierde lid van artikel 7, of het eerste lid van artikel 8, behoren de aan die ontheffing verbonden voorwaarden volledig te worden nagekomen.”

II.

Artikel 10 wordt gelezen:

„Aansprakelijk voor de naleving der bij of ingevolge dit besluit gegeven voorschriften, voor zover deze op winkels betrekking hebben, is het hoofd of de bestuurder van de winkel, of degene, die hem geregeld als zodanig vervangt.”

C. In het Koninklijk besluit van 10 October 1945 (*Staatsblad* no. F 227), houdende bepalingen inzake de sluiting en de verplichte openstelling van winkels, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

De artikelen 5, eerste en derde lid, en 6 worden ingetrokken. Vóór het tweede lid van artikel 5 vervalt het cijfer 2.

Artikel 82.

In het Kartelbesluit worden de volgende wijzigingen aangebracht:

I.

Aan het slot van het derde lid van artikel 2 wordt de volgende volzin toegevoegd:

„Alle bij de kennisgeving te verstrekken opgaven moeten volledig en naar waarheid worden gedaan.”

II.

Vóór de bestaande tekst van artikel 7a wordt het cijfer 1. geplaatst. Aan het artikel wordt een tweede lid toegevoegd, luidende:

„2. Een ieder is verplicht de hem ingevolge het eerste lid gegeven aanwijzingen op te volgen.”

III.

In het tweede lid van artikel 8 wordt in plaats van „de van hem verlangde inlichtingen, opgaven, mededelingen of inzage te verstrekken” gelezen: „de van hem verlangde inzage te geven, alsmede de van hem verlangde inlichtingen, opgaven en mededelingen volledig en naar waarheid te verstrekken.”

IV.

Artikel 15 wordt gelezen:

„1. Opzettelijk handelen in strijd met een bij of krachtens dit besluit gesteld voorschrift of opgelegde verplichting is een misdrijf.

2. Het aan schuld te wijten handelen in strijd met een bij of krachtens dit besluit gesteld voorschrift of opgelegde verplichting is een overtreding.”

V.

A. Artikel 16, tweede lid, wordt gelezen:

„2. Opzettelijke schending van de bij het eerste lid opgelegde verplichting tot geheimhouding is een misdrijf.”

B. Artikel 16, derde lid, wordt gelezen:

„3. Eveneens is een misdrijf de aan schuld te wijten schending van de bij het eerste lid opgelegde verplichting.”

C. Artikel 16, vierde lid, vervalt.

VI.

De artikelen 18—21 vervallen.

Artikel 83.

In het Destructiebesluit 1942 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

I.

In artikel 2 wordt na het eerste lid een nieuw lid ingevoegd, luidend als volgt:

„(1a) Het is verboden vee, vlees of vleeswaren, als bedoeld in het eerste lid, aan destructie te onttrekken.”

II.

De artikelen 10, derde en vierde lid, 15—18 en 20—27 vervallen.

Artikel 84.

In de wet van 18 December 1947 (*Staatsblad* no. H 430) worden de volgende wijzigingen aangebracht:

I.

De laatste volzin van artikel 5 wordt als volgt gelezen:

„Evenwel geniet het plaatsvervangende lid van een gerechtshof, dat als lid van een economische kamer werkzaam is, daarvoor een bezoldiging ten bedrage van de helft van de jaarwedde van een raadsheer in dat hof en geniet het plaatsvervangende lid ener arrondissements-rechtbank, dat, zonder lid ener andere arrondissements-rechtbank te zijn, bij zijn college als kinderrechtter of als lid van een economische kamer werkzaam is, daarvoor een bezoldiging, ten bedrage van de helft van de jaarwedde van een rechter in zijn college.”

II.

In artikel 8 worden na het woord „kinderrechtter” ingevoegd de woorden: „of als lid van een economische kamer”.

Artikel 85.

1. Deze wet treedt in werking op een nader door Ons te bepalen tijdstip, dat voor onderscheidene groepen van economische delicten en voor onderscheidene voorschriften verschillend kan zijn.

2. Zij kan worden aangehaald als „Wet op de economische delicten”.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministeriële Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven

De Minister van Justitie,

De Minister van Economische Zaken,

De Minister van Landbouw, Visserij en Voedselvoorziening,

De Minister van Financiën,

De Minister van Wederophbouw en Volkshuisvesting,

De Minister van Sociale Zaken,